

ГОЛЕМИЯТ ПОДАРЪК

Христо Христо

Тиха нощ, свята нощ.
Наоколо всичко е шумно, настроението празнично.

Улиците на големия град са оживени. Украсените витрини преливат от светлини и коледни красоти. А ние, човеците, забързани с препълнени торби, искаме да преварим времето, подминаваме, без дори да забележим хората, за които животът е улицата, пейките, паважът. Дори не се замисляме защо са там! Имат ли нужда от нашите стотинки? Нуждаят ли се от нашето съчувствие? Но нали бързаме, защото ни чака много работа. Празнич-

ната трапеза трябва да изобилства от вкусотии и напитки, за да е богата през цялата година. Най-важното обаче е, че Исус ще посети домовете ни и ще празнува своя рожден ден с нас.

А Те?

Едни ще купят баничка с изпросените пари, други ще намерят корички в някой контейнер, трети ще останат гладни: през това време всяка къща свети, из всеки дом се носи миризма на вкусотии, под празничната елха има подаръци за всички, телевизионната програма тече, топло, уютно и комфортно всички чакаме раждане-

то на нашия Месия - Господ Исус Христос. А Те?

Приели Природата за дом, Господ за баща, Земята за майка, те се скитат като песове бездомни, за да търсят Панделока и изхранят безчувствената ни душа, гладна, постна и безпомощна.

После ще се свият - кой на пейка, кой в будка за вестници, ще си помечтаят до нулевия час, ако го дочакат.

А ние ще си вдигаме наздравци и с широко усмихнати лица ще се радваме, че Христос се роди, за да ни спаси.

Амин.

